

F.t.l. vedr. retsplejeloven m.m.

mængden for byretterne, herunder navnlig Københavns byret. Også de regler om særlige efterforskningskridt, der er foreslået i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Politiets anvendelse af agenter som led i efterforskningen) vil kunne bevirke en vis forøgelse i antallet og varigheden af visse retsmøder, hvilket tillige vil kunne medføre et øget pres på politiets og anklagemyndighedens ressourcer.

Sammenfattende må det antages, at de ovenfor nævnte foreslåede regler ikke vil medføre væsentlige forøgelser i justitsvæsenets arbejdsopgaver vurderet under ét, men de foreslåede ændringer vil kunne nødvendiggøre visse omlægninger af ressourcerne mellem institutionerne inden for de eksisterende personalemæssige rammer m.v. Disse spørgsmål – der tillige må vurderes i lys også af tidligere gennemførte retsplejereformer, senest ved lov nr. 226 af 6. juni 1985 (Sager om ægteskab eller forældremyndighed) og lov nr. 227 af s.d. (Telefonaflytning m.v.) – vil indgå i justitsministeriets løbende vurdering af behovet for ressourcer inden for ministeriets område.

Forslaget om ændring af betingelserne for fri proces i ægteskabssager vil isoleret betraget medføre en vis begrænsning af udgifterne hertil, der med en betydelig usikkerhed anslås til ca. 3-5 mill. kr. årligt. En sådan mindredgift vil blive modsvaret af en senere forøgelse af udgiften til advokatretshjælp.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1-2

Bestemmelserne svarer med en redaktionel ændring i nr. 1 til nr. 1-2 i retsplejerådets lovudkast om ændringer med henblik på at nedbringe berrammelsestiderne ved højesteret. Der henvises til bemærkningerne til retsplejerådets lovudkast.

Til nr. 3-4 og nr. 6-7

De foreslåede ændringer af retsplejelovens § 4, stk. 2, § 9, stk. 1, 1. pkt., § 9 a, stk. 1, og § 15, stk. 1, er konsekvensændringer som følge af godkendte nye stillingsoprettelser i vestre landsret, sø- og handelsretten i København og Københavns byret.

Til nr. 5, nr. 9 og nr. 13-15

Bestemmelserne svarer med redaktionelle ændringer i nr. 5, nr. 10 og nr. 14 til nr. 3-7 i retsplejerådets lovudkast om retsplejeændringer vedrørende højesteret. Der henvises til pkt. 2.3. i de al-
25 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

mindelige bemærkninger og til retsplejerådets udtalelse, afsnit 2.

Til nr. 8

Ved den foreslåede indsættelse af 2 nye stykker i retsplejelovens § 149 om retssproget sker der en gennemførelse af den nordiske sprogkonvention på retsplejens område.

Til nr. 10, nr. 12, nr. 24 og nr. 26

Bestemmelserne svarer fuldt ud til de foreslåede ændringer under nr. 1-4 i retsplejerådets lovudkast vedrørende behandling af sager om vekslere og checks m.v.

Lovforslagets nr. 10 indebærer, at søgsmål om veksel- og checkkrav m.v. efter ophævelsen af reglerne i kapitel 41 skal anlægges efter samme regler som for andre borgerlige sager, således at sagens værdi bliver afgørende for, om sagen skal behandles i 1. instans ved landsret eller byret, jfr. retsplejelovens § 225, nr. 1.

Ændringerne i lovforslagets nr. 12 og 26 er af redaktionel karakter.

Den i lovforslagets nr. 24 foreslåede ophævelse af retsplejelovens kapitel 41 medfører bl.a., at der ikke længere er mulighed for hurtig retsforfølgning i sager om postgiroudbetalingskort.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til retsplejerådets lovudkast samt afsnit 4.1. og 4.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Ændringen er af redaktionel karakter og skyldes den under nr. 10 foreslåede ændring.

Til nr. 16

Efter den gældende bestemmelse i § 361, stk. 1, skal retten udsætte behandlingen af en sag, der kan indbringes for forbrugerklagenævnet eller et privat klage- eller ankenævn, der er godkendt af forbrugerklagenævnet, og henviser sagen til det pågældende nævn, når forbrugeren anmoder om, at sagen forelægges for nævnet. En tilsvarende bestemmelse indeholdes i forbrugerklagenævnslovens § 8, stk. 2.

Den foreslåede ændring af henvisningsordningen indebærer, at retten kan afslå at henviser sagen til nævnet dels, når det må anses for åbenbart, at der ikke kan gives forbrugeren medhold i klagen, og dels, når sagen skønnes uegnet til behandling ved nævnet. Om den nærmere baggrund for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger under afsnit 5.